

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **M. S. pre trestný čin neodvedenia dane a poistného** podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005 prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. marca 2010 v Bratislave sťažnosť krajského prokurátora v Trnave proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. marca 2009, sp. zn. 2 T 18/2005 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 149 ods. 1 písm. b/ Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, napadnuté uznesenie **s a z r u š u j e** a Krajskému súdu v Trnave **s a u k l a d á**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trnave vyššie označeným uznesením podľa § 188 ods. 1 písm. c/ Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, vrátil vec obvineného M. S. pre uvedený trestný čin prokurátorovi na došetrenie.

Žalovaného trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, sa mal obvinený M. S. dopustiť tak, že

ako konateľ spoločnosti M. za zdaňovacie obdobie júl 2000 predložil na D. daňové priznanie dane z pridanej hodnoty, ktorým si s cieľom bezdôvodne sa obohatiť uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty vo výške 4 700 000 Sk za nákup vstrekovacích čerpadiel zn. Bosch za kúpnu cenu 25 134 779,40 Sk napriek tomu, že vedel, že zdaniteľné plnenie nenastalo a v prípade uznania a vyplatenia nadmerného odpočtu dane

z pridanej hodnoty daňovému subjektu M. by štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky vznikla škoda vo výške 4 700 000 Sk.

Podľa názoru krajského súdu neboli v prípravnom konaní náležite zistené a objasnené základné skutkové okolnosti, bez ktorých nie je možné vec rozhodnúť na hlavnom pojednávaní a v konaní pred súdom by bolo došetrenie veci spojené s výraznými ťažkosťami. Krajský súd poukázal na predchádzajúce rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. mája 2005, sp. zn. 4 To 33/2004, ktorým bolo potvrdené prvé rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2004 o vrátení predmetnej veci prokurátorovi na došetrenie. Krajský súd sa domnieva, že došetrenie veci nebolo vykonané v intenciách predchádzajúceho rozhodnutia najvyššieho súdu.

Krajský súd stále považuje za nedostatočne objasnený pohyb tovaru a peňazí medzi firmou obvineného a predávajúcimi za súčinnosti znalca, že stále nie je zrejmé, kedy a v akej sume mali z účtu firmy P.P., vybrať finančné prostriedky P. L. a L. S. a nie je zrejmé, kde skončila suma 4,7 miliónov slovenských korún, ktorú zaplatil obvinený. Poukázal tiež na to, že sú nejasné transfery peňazí medzi firmou P. P. a firmou V. V. a tiež na nezrovnalosti medzi tým, kedy došlo k uzatvoreniu účtu firmy V. a dokladmi svedčiacimi o tom, že jediný spoločník firmy V., L. N. previedol svoj obchodný podiel na E. B. dňa 20. novembra 2000, teda po uskutočnení inkriminovaných prevodov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť krajský prokurátor v Trnave. V jej odôvodnení uviedol, že pokiaľ ide o pohyb peňazí spoločnosti M.M.M., ktorej jediným majiteľom a konateľom bol obvinený M. S., je preukázané, že sumu zodpovedajúca DPH, teda 4 700 000 Sk bola obvineným vložená na účet tejto spoločnosti vedený v T. a následne ich obvinený poukázal na účet spoločnosti V., s.r.o. vedeného v T., odkiaľ boli poukázané na účet spoločnosti P. vedeného tiež v T. Tieto peniaze vybral svedok L. L. a odovzdal neznámej osobe. Z výpisu z účtu spoločnosti M. M. je zrejmé, že od dňa založenia účtu do dňa 4. novembra 2002, okrem predmetnej transakcie nebol zaznamenaný žiaden pohyb na tomto účte.

V súvislosti s tovarom, t.j. čerpadlami, prokurátor poukázal na to, že bola preukázaná existencia repasovaných čerpadiel, ale ich skutočný pôvod sa zistiť nepodarilo. Účtovne boli prvýkrát predmetom obchodovania v rámci spoločnosti P. P., ktorá ich predala obvinenému

S., ktoré dokladovo následne prešli na spoločnosť S., ktorej konateľ, svedok V. M., potvrdil ich reálne uskladnenie v sklade v Piešťanoch.

Krajský prokurátor považuje požiadavku krajského súdu zaoberať sa ďalšími pohybmi na účtoch medzi spoločnosťami P. P. a V., s.r.o. za neodôvodnenú. Podľa jeho názoru je preukázané, že obvinený M. S. sumu, ktorá predstavovala kúpnu cenu čerpadiel, k dispozícii nemal a túto ani nemal v úmysle uhradiť. To, že sumu zodpovedajúcu DPH vložil na účet spoločnosti a následne poukázal na účet dodávateľa, uskutočnil len za účelom deklarovania uskutočnenia zdaniteľného plnenia, pričom spoločnosť založil s cieľom neoprávnene čerpať nadmerný odpočet DPH.

Poukázal tiež na chybné použitie ustanovenia § 188 ods. 1 písm. c/ Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, pre vrátenie veci na došetrenie, lebo v takom prípade mal krajský súd postupovať podľa § 188 ods. 1 písm. e/ uvedeného Trestného poriadku.

Preto krajský prokurátor navrhol zrušiť napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave a vec vrátiť tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 147 ods. 1 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ mohol podať sťažnosť i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť krajského prokurátora je dôvodná.

Vo veci nie je potrebné vykonávať dokazovanie znalcom o pohybe tovaru a peňazí firmy M. a ďalšími firmami uvádzanými v napadnutom uznesení, lebo doterajšie dôkazy naznačujú, že táto firma, ktorej konateľom bol obvinený M. S. v podstate žiadne obchodné aktivity nevyvíjala. Boli uskutočnené prevody peňazí tak, ako sa uvádza v sťažnosti prokurátora, to znamená len sumy predstavujúcej výšku DPH. Obvinený je žalovaný pre daňový delikt, trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, ktorého podstata spočíva v tom, že sa deklaruje nákup tovaru do určitej sumy, ktorý sa ale reálne neuskutočnil.

V danom prípade mal na základe kúpnej zmluvy obvinený M. S., resp. jeho firma M., ktorej bol jediným konateľom, kúpiť od spoločnosti V.V., ktorej konateľom bol L. N.,

vstrekovacie čerpadlá zn. Bosch za kúpnu cenu 25 134 779,40 Sk. Z dokazovania, ktoré bolo doteraz vykonané vyplýva, že dodávka tovaru spoločnosťou V., teda L. N. obvinenému M. S., resp. jeho firme M.M. sa nikdy neuskutočnila a ani peniaze v takejto sume neboli obvineným M. S., z účtu firmy M., L. N., na účet firmy V., poukázané. Dokazovanie naznačuje, že v dokladoch jednotlivých firiem a účtoch prostredníctvom ktorých sa celá transakcia uskutočňovala, obiehala len suma rovnajúca sa dani z pridanej hodnoty, aby sa i na vstupe i na výstupe mohla vykazovať správnosť priznania dane, avšak aj tie finančné prostriedky, ktoré mala firma V.V. zaplatiť firme P.P.. podľa vykonaného dokazovania mal najprv pre firmu V. V. L. N. zabezpečiť obvinený M. S. a previesť ich z účtu spoločnosti M. M. na účet spoločnosti V.V.

Dokazovanie o pohybe peňazí a tovaru medzi firmami V. a spoločnosťou P. nie je potrebné vykonávať. V tej súvislosti treba poukázať na tie dôkazy, ktoré naznačujú, že uvedená firma P.P. v skutočnosti žiadny tovar firme V.V. nedodávala.

Treba upriamiť pozornosť na tú časť už vykonaného dokazovania, z ktorého vyplýva, že obidva účty, ako spoločnosti M.M., tak aj spoločnosti V.V. boli založené v krátkom časovom slede za sebou 24. júla a 25. júla 2000 a že tie prostriedky, ktoré boli preúčtované z účtu firmy M.M. na účet firmy V.V. mali vlastne pre firmu V.V. slúžiť ako splátka na nákup tovaru v hodnote uvedenej v skutkovej vete obžaloby, ale spoločnosť V.V. podľa dokazovania nikdy nezaplatila sumu, ktorá bola deklarovaná za nákup tovaru od firmy P. Nikto od nej žiadne ďalšie splátky nežiadal a ani táto firma sa nedomáhala dodania tovaru. Rovnako v tej súvislosti si treba povšimnúť, že kúpna zmluva zo 4. júla 2000 už obsahuje číslo účtu spoločnosti V.V. založeného neskôr, tak ako bolo vyššie naznačené 25. júla 2000.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predchádzajúcom rozhodnutí žiadal vypočítať príslušníkov finančnej polície, čo sa aj uskutočnilo a potvrdila sa existencia čerpadiel. Iná časť dokazovania naznačuje, že išlo o repasované čerpadlá ale pri predkladaní daňového priznania ani tie obvinený nedokumentoval, kde sa majú nachádzať a odkiaľ mali pochádzať, keď tovar, ktorého nákup deklaroval je vyrábaný v zahraničí a pri ich reálnom nákupe mali by potom byť predložené aj colné doklady a certifikáty pôvodu tovaru. Treba tiež poukázať aj na tie dôkazy, ktoré naznačujú na nízku hodnotu repasovaných čerpadiel, v podstate bezcennosť, lebo boli nepoužiteľné a nikdy z nich nikto ani kus nepredal.

Pokiaľ sa totiž potom deklaroval predaj toho istého tovaru už za vyššiu cenu spoločnosťou M.M., teda obvineným M. S. firme, resp. spoločnosti S., ktorej konateľom bol svedok V. M. prebiehala účtovná transakcia podobne ako v prípade skutku uvedeného v obžalobe. Dokazovanie naznačuje, že tovar nebol predaný, v konečnom dôsledku bol odvezený zo skladu, ktorý mal mať pôvodne prenajatý v P. obvinený M. S. a potom V. M. Pokiaľ svedok V. M. za podobnej situácie uplatnil nadmerný odpočet dane a aj ho získal, nie je to predmetom obžaloby. Súd je viazaný tým skutkom, ktorý je uvedený v obžalobe a týka sa obžalovaného.

V danej súvislosti najvyšší súd upriamuje pozornosť ešte aj na to, že doterajšie dokazovanie naznačuje, že obvineným deklarované prenajatie skladového priestoru od spoločnosti C. v objektoch ktoré patrili iným majiteľom, skutoční majitelia týchto objektov, podľa dokumentovaných zmlúv prenajali spoločnosti C. neskôr, než si ich mal obvinený M. S. prenajať od spoločnosti C., podľa ním deklarovanej zmluvy, ktorou mal daňovým úradom dokumentovať existenciu tovaru.

Napokon treba poznamenať, že z hľadiska preukazovania žalovaného daňového deliktu vôbec nie je relevantné odkiaľ mal obvinený M. S. pôvodnú sumu na zloženie na účet spoločnosti M.M. a potom jej následný prevod spoločnosti V.V. a už vôbec nie je nevyhnutné vykonávať krajským súdom požadované dokazovanie kde skončila suma 4,7 miliónov Sk, ktorú z účtu firmy P.P. mali vybrať P. L. a L. S.

Pokiaľ krajský súd uvádza, že malo ísť o nezrovnalosť v tom, kedy bol zrušený účet spoločnosti V.V. a kedy došlo k prevodu tejto spoločnosti na E. B., zrejme ostalo krajským súdom nepovšimnuté, že podľa zmluvy medzi spoločnosťou M.M. a spoločnosťou V.V. malo dochádzať k plneniam splátkovo aj neskôr, ale nič v tomto smere sa neudialo a žiadnu pohľadávku v tomto smere ani svedok E. B. voči firme obvineného M. S. neuplatňoval.

Z naznačeného je zřejmé, že v predmetnej veci je treba súdom vykonať tie dôkazy, ktoré boli doteraz vo veci nazhromaždené, vyhodnotiť ich v intenciách príslušného ustanovenia Trestného poriadku a rozhodnúť zákonu zodpovedajúcim spôsobom.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Zuzana Cerovská